

۱۰۶ - حکم درباره استخاره¹

و نیز از حضرت عبدالهء در خطابى به شاهزاده محمد حسين ميرزا مؤيد السلطنه قوله العزيز: در خصوص استخاره بيان صريح شده بود كه اگر محسنات و منافع امرى مهم و يا مضرات واضح و مشهود نه و ترديد داشته باشيد در چنين موقع استخاره از براى شما وحده جائز ولى در امور عاديه غير جائز حال بايد برين منوال مجرى داريد و اذا عزمتم فتوكلّ على الله .

و از حضرت ولى امرالله در جواب اگر وسائل مشورت مفقود و شخص در انجام امر مهمى متردد ، استخاره نمودن با كتاب اقدس چگونه است . فرمودند: درين موارد آنچه لازم و واجب توجه تام و استمداد از مصدر فيض و الهام است لا غير اگر چنانچه تأجيل در تصميم ممكن ، تا وسائل مشورت فراهم گردد احسن و انسب است .

¹ در خبر از محمد جواد روايت از امير المؤمنين على ع قال بعثنى رسول الله الى اليمن فقال لى و هو يوصيى يا على ما طاب من استخار و لا ندم من استشار . شاعر عرب گويد :
قرن برأيك رأى غيرك و استشر فالحق لا يخفى على اثنين المرء مرأت تربه وجهه و يرى قفاه بجمع مرأتين